- वि 1) strahlen, funkein, glänzen: वि पे आर्जन ऋष्टिभिः ए. 1,83, 4. 5,61,12. 62,7. चुम्साः 4,33,6. एकार्सः 8,20,11. वीव आजन ऋष्ट्रप् उप स्रक्षेपु वर्ष्यतः 7,55,2. सिवता 63,3. Av. 13,2,33. म्रामिर्व क्षांजन सृतः एर. 8,43,22. VS. 15,52. ТВа. 3,1,8,8. Сат. Ва. 2,3,1,5. पत्र विधाजने लोको स्वभासा सूर्यमण्डलम् МВн. 14,493. न स्म विधाजने देवी R. 2,63,18. 3,21,17. МВн. 4,191. Навіч. 13088. ट्यांजनाम् МВп. 6,1714. 7,5599. विधाजमान 1,6542. 3,1552. 15579. R. 3,9,3. 52,21. Виас. Р. 9,10,21. विधाजने МВн. 8,2178. R. 4,43,52. ट्यांजान МВн. 1,3508. विधाजने Виас. Р. 3,13,16. 23,36. विधाजने R. 1,28,37. — 2) durchstrahlen: विधाजं ड्यांतिया स्वर्यग्रेट्झा राचने दिवः एर. 8,87,3. Av. 13,2,45. — Vgl. विधाज — caus. strahlen —, glänzen machen: सर्वा विधाजयन्दिशः МВи. 3,2216. Виас. Р. 4,12,19. विधाजित МВв. 1,2864. 7,8091. Навіч. 1230. Виас. Р. 4,23,47. 8,12,20.

2. धाর् (= 1. धाর्), nom. धार् P. 8, 2, 36. Vop. 3, 77. 78. f. Glanz, Schimmer R.V. 9, 98, 3. VS. 4, 17. — Vgl. देव , न , स .

भारते (von 1. धार्ता) 1) adj. schimmernd, funkelnd RV. 10, 170, 3. VS. 4, 27. AV. 2, 11, 8. स्पीय वा भारताय VS. 8, 40. — 2) m. a) Bez. einer der 7 Sonnen Taitt. Ån. 1,1 in Ind. St. 5, 22, N. VP. 632, N. 6. eines best. Feuers Hariv. 10467. — b) N. pr. eines Soma-hütenden Gandharva Sâj. zu Ait. Bn. 1,27. — c) pl. Titel einer in Çloka abgefassten und dem Kåtjåjana zugeschriebenen Schrift Манавн. ed. Ball. S. 23. fg. Shapguruç. in Verz. d. B. H. 13,4 v. u., wo भारतामां कि भारतामां zu lesen ist. — 3) n. N. eines Saman Ind. St. 3, 228. स्परिय भारतामां desgl. ebend. — Vgl. स्

धातक (vom caus. von 1. খার্) adj. so heisst das Feuer im menschlichen Leibe (oder die Galle), insofern es der Haut Glanz verleiht: यतु त्रचि पित्तं तिस्मन्धातको श्रीशितं संज्ञा Suga. 1,78,11. Çanag. Samu. 1,5,10. त्रकस्यं पित्तं भ्राजकं भ्राजनाह्यचः Vagbu. 1,12,14. n. Galle Çabbak. im ÇKDn.

अंडिडिंग्सन् (धाडात्, partic. von 1. धाडा, + जं) adj. eine schimmernde Geburtsstätte oder Heimath habend: die Marut RV. 6,66,10.

धात्रयु (von 1. धात्र्) m. Glanz, Schimmer; davon adj. धात्रयुमस् glünzend, schön: स्त्री Buați. 7,65.

범리로 (심 대 자 구 원) adj. funkelnde Schwerter oder Speere tragend: die Marut RV. 1,31,1. 64,11. 87,3. 168,4. 2,34,5. 5,53,1. 6, 66.11. 10,78,7.

শ্রারন (vom caus. von 1. খার্) n. das Glünzendmachen Vagbu. 1,12,14. শ্রারন্ (von 1. খার্) n. das Funkeln, Schimmern: হামির্ন ऐ धार्तासा ক্রনবলন: RV. 10,78,2. VS. 33,3. TS. 3,3,1,2. TBR. 3,11,1,21. মুর্ট শ্রার: Çat. BR. 4,5,4,5. 12. VS. 15,4. — Vgl. হ্লমিণ, সুভি.

धांडास्वत् (von धांडास) adj. 1) funkelnd, schimmernd TS. 2,3,8,1. 3, 3.4,2. Nia. 3,15. — 2) das Wort धांडास् enthaltend Kâții. 22,12.

धात्रस्विन् (wie obon) adj. = धात्रस्वत् 1. TS. 3, 3, 4, 2. Çiñkh. Ça. 10, 4, 19. धातिन् (von 1. धात्) adj. glänzend, strahlend: कुवलपद्लधातिकार्णे Meen. 43, v. l. (bei Schürz).

মারি (wie eben) m. pl. N. einer Klasse von Göttern unter dem Manu Bhautja VP. 269. Mark. P. 100,29.

धांतित (von 1. धात् mit dem suff. des superl.) 1) adj. in hohem

Grade schimmernd, — funkelnd VS. 8, 40. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Ghrtaprshtha Bußs. P. 5,20,21.

भाति जुँ (von 1. भात् adj. glänzend, strahlend P. 3,2,138, Sch. Vop. 26,142. AK. 2,6,3,2. लाक्तिचन्दन P., Sch. सभा Мвн. 2,313. जुएडल 3,16487. 15,882. সাহিন্দ 18,5. 4,600. 7,4698. 12,6155. Suça. 2,316,17. Ragh. 16,69. Baic. P. 2,9,12. 3,23,41. 4,9,20. Vishqu Мвн. 13,6965. Hariv. 2503. Çiva Çiv.

साजिलुता (von भाजिलु) f. Glanz, strahlendes Aussehen Suça. 1,313, 4. 353, 5. 2,286, 16.

भाजिभात् (von भाजिस) adj. glänzend, strahlend MBn. 6, 137 (भाजि-प्मतो mit der ed. Bomb. zu lesen). 12, 3764.

भाजिस् (von 1. भाज्) f. = भाजस्: vgl. भाजित्मत्.

याजाधाद्रत्य (!) m. pl. N. pr. eines Geschlechts Samsk. K. 184, b, s.

धाता (von 1. भार) m. Bruder Unadis. 2, 96. H. 530. Halai. 2, 353. Decl. Vop. 3,65. — RV. 1,164,1. 4,3,13. 5,34,4.60, 5.85,7.6,39,2.10, 10,11. AV. 1,14,2. 2,13,5. मा भाता भातर दिवत् 3,30,2. ÇAT. BR. 12, 5, \$, 1 5. 9, \$, 1. श्रग्रेस्त्रयो ज्यायासो भातां श्रासन् TS. 6, 2, 8, 4. Âçv. GRUJ. 1,7,8. Kāru. Ça. 22,11,12.14. विभयादेव्ह्तः सर्वान् इयेष्ठा भाता यदा पिता। थाता शक्तः कनिष्ठा वा शक्त्यपेता कुले स्थितिः॥ Nårada in Dås. 37. पितेव पालवेत्पुत्रान् ब्येष्ठे। भ्रातृन्यवीवमः M. 9,108. 2,132. 225. fg. 3,11. Hip. 2,20. N. 7,7. 13,15. MBH. 3,11525. R. 1,1,25. 35. Spr. 2631. Ver. in LA. (II) 26, 20. भ्रातुभगिन्या AK. 2, 6, 1, 36. Häufig Bez. eines nahe Befreundeten, eines Wesensühnlichen oder überhaupt trauliche Anrede: स्रों भात: RV. 1,161,1. भात री महतस्तर्व (इन्ह्र) 170,2. 3,33, 5. 4,1,2. 6,51,5. 8,43,16. AV. 4,4,5. 5,22,12. Pankat. 11,23. Hit. 37, 14. धातद्यातक Spr. 3303. Megn. 92. Gir. 6, 12 (= पवित्र Schol.). Spr. 770. 773. 1237. 3246, v. l. भाती। du. Bruder und Schwester P. 1,2,68. AK. 2,6,1,36. H. 561. पितृञ्यपुत्रभातर: Söhne des Oheims und zugleich Brüder so v. a. Vetter Hall in der Einl. zu Vasavad. 51. आत्र erhält am Ende eines adj. comp. angeblich (vgl. 1. মানুরা) kein suff. বা, wenn des Bruders chrenvoll gedacht wird, P. 5,4,157. स्ं, प्रशस्तः, aber म्-र्खधातृक Schol. — Vgl. म्र**ः, राज**ः, रुतः.

भातुर्जापा (भातुर्, gen. von भातर्, + जाः) f. des Bruders Frau II. 514. Die Scholien sagen ausdrücklich, dass die Verbindung ein comp. sei. भातुपुत्र (भातुर् + पुत्र) m. des Bruders Sohn gana कास्कादि zu P. 8, 3, 48.

1. धातृक (von धात्र) am Ende cines adj. comp. (f. ब्रा): ग्र^o keinen Bruder habend Jián. 2,134. रामे सभातृके Râma mit seinem Bruder R. 2,87,10. Rián-Tar. 6,334. इमी तयागतभातृकाम् Mâlav. 67,19.—Vgl. म्र^o. 2. बातृक (wie chen) adj. f. ई vom Bruder kommend P. 4,3,78, Sch.

und Vartt. 22 zu P. 4,2,104. ଧାନ୍ତ (ਮਾਨ੍ਹ + 1. ਨੀ) m. des Bruders Sohn AK. 2,6,4,36. 3,4,24, 148. H. an. 3,498. Halàs. 2,351.

भातृज्ञाया (भात्र् + जा°) f. des Bruders Frau AK. 2,6,1,30. MBGII. 10 (uneig.).

भातृर्वे (von भातर्) n. Bruderschaft R.V. 8,20,22.72,8. नारुं वेद् भातृत्वं ना स्वमृतम् 10,108,10. Hariv. 7173. Mark. P. 103,5.

धात्रदितीया (भात्र + द्वि॰) f. der zweite Tag in der lichten Hälfte des